

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

(דף ס"ב ע"א) יְקִירָא מְבַלְא. וּבְגִינֵי כֶּף הַהוּא מְזוּנָא דְקִיק מִן דְקִיקָא, יְתִיר מְבַלְא. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (קהלת ז) הַחֲכָמָה תַחֲיָה בְעַלְיָה. זְכָאָה חוּלְקָא דְגוּפָא, דִּיכִיל לְאַתְּנָא בְּמִזוּנָא דְנַפְשָׁא.

אָמַר לִיה ר' אֶלְעָזָר, וְדָאֵי הָכִי הוּא. אָבֵל בְּהָאֵי זְמַנָּא, אִיךְ אֲשַׁתְּכַחֵי מְזוּנֵי אֶלְיִן. אָמַר לִיה וְדָאֵי יְאוּת שְׂאִילְתָּא. תָּא חֲזִי, וְדָא הוּא בְרִירו דְמְלָה, מְזוּנָא קְדָמָאָה, הוּא מְזוּנָא דְכָל עֲלָמָא, הַהוּא דְאַתְיָא מִן שְׂמַיָּא וְאַרְעָא, וְהוּא מְזוּנָא דְגוּפָא. (ס"א דְכָלָא)

מְזוּנָא דְהוּא עֲלָאָה מְנִיָּה, הַהוּא דְאִיהוּ דְקִיקָא יְתִיר, וְאַתָּא מְאַתֵּר דְדִינָא שְׂרָיָא, דְאַקְרִי צְדָקָה, וְדָא הוּא מְזוּנָא דְמַסְכְּנֵי. וְרָזָא דְמְלָה, מָאן דְאַשְׁלִים לְמַסְכְּנָא, אֲשָׁלִים לִיה אֶת חַד, וְאַתְעַבִּיד צְדָקָה, וְרָזָא דָּא (משלי יא) גּוֹמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד. גְּמִילוּת חֶסְדִים מְשַׁמְעַ, דְהָא בְּדִינָא שְׂרָיָא, וְאַשְׁלִים לִיה חֶסֶד, כְּדִין הוּא רַחֲמֵי.

מְזוּנָא עֲלָאָה יְתִיר מְאַלְיִן, הוּא מְזוּנָא עֲלָאָה וְיְקִירָא, מְאַתֵּר דְאַקְרִי שְׂמַיִם, וְהוּא דְקִיק מְבַלְהוּ, וְהוּא מְזוּנָא דְבְנֵי מְרַעִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים מא) יְי' יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרְשׁ דְּוֵי כָּל מְשַׁכְּבוֹ הַפְּכֹת בְּחֵלְיוֹ. יְי', דִּיִּיקָא, מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְהֵנִי בְנֵי מְרַעִי, לָא אֲתַזְנִי אֶלָּא בְּהַהוּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְמַשׁ. (ומאי אִיהוּ, חֶלֶב וְדָם. הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מד) לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם. וְדָא הוּא מְזוּנָא מְאַתֵּר דְאַקְרִי שְׂמַיִם, וְהוּא יְקִירָא וְעִילָאָה דְקִיק מְבַלְא)

מְזוּנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא וְיְקִירָא דָּא הוּא מְזוּנֵי דְרוּחִין וְנַשְׁמָתִין, וְהוּא מְזוּנָא דְאַתֵּר רַחֲמֵי עֲלָאָה, (ס"א מִהַהוּא אֲתֵר דְאַקְרִי נֻעַם יְי'). וְיְקִירָא מְבַלְא, הוּא מְזוּנָא דְחֶבְרִיָּא דְמִשְׁתַּדְלֵי בְּאוּרִיָּתָא, וְהוּא מְזוּנָא דְאַתֵּי מִחֲכָמָה עֲלָאָה. מְאִי טַעְמָא מְאַתֵּר דָּא. בְּגִין דְאוּרִיָּתָא נְפָקָא מִחֲכָמָה עֲלָאָה, וְאִינוּן דְמִשְׁתַּדְלֵי בְּאוּרִיָּתָא, עֵיילֵי בְעַקְרָא דְשְׂרָשְׁהָא, וְעַל דָּא, מְזוּנָא דְלַהוֹן, מִהַהוּא אֲתֵר עֲלָאָה קְדִישָׁא קָא אֲתִיָּא.

אַתָּא ר' אֶלְעָזָר, וְנָשִׁיק יְדוּי. אָמַר, זְכָאָה חוּלְקֵי דְקַאִימְנָא בְּמַלְיִן אֶלְיִן. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דְצַדִּיקֵיָּא, דְמִשְׁתַּדְלֵי בְּאוּרִיָּתָא יְמָמָא וְלַיְלִי, דִּיזְכִי לֹון בְּהָאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי, דְכְתִיב, (דברים ל) כִּי הוּא חַיִּיךְ וְאוּרְךְ יְמִיךְ.

הַנְּנִי מְמַטִּיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. (שמות טז) רַבִּי יוֹסִי פְתַח, (תהלים קמה) פִּוְתַח אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. מַה כְּתִיב לְעִילָא, עֵינֵי כָּל אֱלֹהִי יִשְׁפְּרוּ. כָּל אִינוּן בְּנֵי עֲלָמָא, מְצַפְּאן וְזַקְפְּאן עֵינֵין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין כֶּף, (ס"א אָבֵל) כָּל אִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא בְּעָאן (ס"א אֲצַטְרִיכוּ לְמַבְעֵי) כְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְשָׂאֶלָּא מְזוּנֵיָּהוּ מְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלְעֲלָאָה צְלוּתְהוֹן עֲלֵיהָ.

מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְכָל מָאן דְמַצְלֵי צְלוּתֵיהָ לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא עַל מְזוּנֵיהָ, גְּרַיִם דִּיתְפַּרְדֵּי כָּל יוֹמָא עַל יְדוּי, הַהוּא אִילְנָא דְמְזוּן דְכָלָא בִּיהָ. (וטַעְמָא דְמְלָה (תהלים ס"ח) בְּרוּךְ הו' יוֹם יוֹם) וְאַף עַל גַּב דְאַשְׁתַּבַּח עֲמִיָּה, בְּעֵי לְמִשְׁאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלְעֲלָאָה צְלוּתָא עַל מְזוּנָא כָּל יוֹמָא, בְּגִין דִּישְׁתַּבַּחוּ עַל יְדוּי בְּרַפְּאָן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא לְעִילָא, וְדָא הוּא בְּרוּךְ יְי' יוֹם יוֹם.

ועל דא, לא לבטי ליה לאינש לבשלא מזונא, מן יומא ליומא אחרניא, דלא לעבב יומא ליומא אחרא. דא הוא דכתיב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו, דייקא. פר מערב שבת לשבת, כמה דאוקימנא. וכדין אשתכח קדשא בריה הוא מלא ברפאן בכל יומא. וכדין כתיב פותח את ידה וגו'. מאי רצון. תהוא רצון דאשתכח מעתיקא קדישא, ונפיק מניה רצון, לאשתכחא מזוני לכלא. ומאן דשאל מזוני בכל יומא ויומא, תהוא אקרי ברא מהימנא, בריא דבגניה משתכחן ברפאן לעילא.

רבי אבא פתח ואמר, (תהלים קמז) רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו, כמה אית להו לבני נשא למחה בארחוי דמלכא קדישא, ולמחה בארחוי דאורייתא, בגין דישתכחון ברפאן לכלהו, לעלא ולתתא.

דתנא, מאי דכתיב, (ישעיה מט) ישראל אשר בה אתפארה. אתפארה ודאי. מאי משמע. דבגין (ד) ס"ב (ב) ישראל לתתא, קדשא בריה הוא מתפאר לעילא. ומאי פארא דיליה. דאתחבש בתפילין, דמתחברא גווי לאתפארא.

תאנא, רוצה יי' את יראיו, רוצה יי' ביראיו מיבטי ליה. מאי רוצה יי' את יראיו, אלא רוצה יי' את יראיו, פלומה, אפיק האי רצון, ומתרעי (נ"א ואתדע) בהו קדשא בריה הוא, ליראיו דדחלין ליה. ומאן אינון יראיו דאפיק לון האי רצון. דדר ואמר, את המיחלים לחסדו, אינון דמצפאן ומתפאן בכל יומא ויומא, למבטי מזוניהו מן קדשא בריה הוא, משמע דכתיב את המיחלים לחסדו.

רבי ייסא סבא, לא אתקין סעודתא בכל יומא, עד דבעא בעותיה קמי קדשא בריה הוא, על מזוני. אמה, לא נתקין סעודתא, עד דתתייב מבי מלכא. לבתר דבעי בעותיה קמי קדשא בריה הוא, תהו מחפה שעתיא דא, אמר הא עידן דתתייב מבי מלכא, מפאן ולהלאה אתקינו סעודתא. ודא הוא ארחא, דאינון דחלי קדשא בריה הוא, דחלי חטאת.

אינון חייביא דאזלין עקימין בארחי אורייתא, מה כתיב בהו. (ישעיה ה) הוי משפמי בבקר שכר ירדפו. ועל דא רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו. לחסדו דייקא. (ס"א ובקא) אשתמודען אינון בני מהימנותא בכל יומא ויומא, דא הוא דכתיב, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו קאמר, ולא דבר יום ליום אחר.

וכל בה למה. למען אנפנו הילך בתורתו אם לא בכאן אשתמודען אינון בני מהימנותא, דכל יומא ויומא אינון אזלי בארח מישר באורייתא. רבי יצחק אמר מהבא, (משלי יג) צדיק אוכל לשובע נפשו, בטר דשבע נפשיה מלעלי ולמקרי באורייתא.

רבי שמעון אמר, תא חזי, עד לא יתב קדשא בריה הוא אורייתא לישראל, אבחיין בין אינון בני מהימנותא, ובין אינון חייביא דלאו אינון בני מהימנותא, ולא קיימין באורייתא. ובמה אבחיין לון. כמה דאתמר אנפנו. וכל אינון דאשתכחו דאינון בני מהימנותא, רשים ליה קדשא בריה הוא, ברשימו דכתרא דתס"ה, כמה דאת אמר המיחלים לחסדו, ועל דא למען אנפנו. וכל

אֵינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, אֲעֵדֵי מִנִּיּהוּ כְּתָרָא עֲלֵאָה דָּא. וּמָנָא אַכְרִיז וְאָמַר, (משלי יג)
וּבְטָן רְשָׁעִים תַּחֲסֹר. וְעַם כָּל דָּא לֹא הָעֵדִיף הַמְרַבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הַחֲסִיר.

תֵּאנָא, בְּהָהוּא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּלִימוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כְּגוֹוָנָא דְלַעֲיָלָא, כְּמָה דְאֹקִימָנָא, דְכַתִּיב, (שמות
טו) וַיְבֹאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וְגו'. וְאֶתְתַּקַּף אֵילָנָא קַדִּישָׁא,
בְּתַרִּיסַר תְּחוּמִין, בְּאַרְבַּע סַטְרֵי עֲלָמָא. וְאֶתְתַּקַּף בְּשִׁבְעֵין עֲנָפִין, וְכֹלָא כְּגוֹוָנָא דְלַעֲיָלָא.

בְּהָהִיא שַׁעְתָּא, נְטִיף טַלָּא קַדִּישָׁא, מְעַתִּיקָא סְתִימָאָה, וּמְלֵיא לְרִישֵׁיהּ דְזַעִיר אֲנָפִין, אֶתֶר דְאֶקְרִי
שָׁמַיִם. וַיִּמְתְּהוּא טַלָּא דְנִהוּרָא עֲלֵאָה קַדִּישָׁא, הָוָה נְגִיד וְנַחֲתִית מָנָא לְתַתָּא. וְכַד הָוָה נַחֲתִית, הָוָה
מְתַפְּרֵשׁ גְּלִידִין גְּלִידִין, וְאֶקְרִישׁ לְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב דִּק כִּפְפוּר עַל הָאָרֶץ.

כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, נַפְקֵי וְלַקְטִי, וּמְבַרְכָּאן שָׁמָא קַדִּישָׁא עֲלֵיהּ. וְהָהוּא מָנָא, הָוָה סְלִיק
רִיחִין דְכָל בּוֹסְמִין דְגִנְתָּא דְעָדָן, דְהָא בֵּיה אֶתְמַשֵּׁף וְנַחֲתִית לְתַתָּא. שְׁוִיָּה לְקַמִּיָּה, בְּכָל טַעְמָא
דְאִיהוּ בְעִי, הָכִי טַעִים לִיָּה, וּמְבַרְךְ לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא עֲלֵאָה.

וּכְדִין מְתַפְּרֵךְ בְּמַעוֹ, וְהוּא מְסַתְּפַל וְנִדַע לְעֵילָא, וְאֶסְתַּכֵּי בְחֻכְמָה עֲלֵאָה, וְעַל דָּא אֶקְרוּן דִּר
דַּעָה. וְאֵלִין הוּוּ בְנֵי מְהִימְנוּתָא, וְלָהוּן אֶתְיַהֲבַת אֹרִייתָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּהַ, וְלִמְנַדַּע אֶרְחָהָא.

וְאֵינּוֹן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, מַה כְּתִיב בְּהוּ, (במדבר יא) שָׁטוּ הָעַם וְלַקְטוּ. מָאִי שָׁטוּ.
שָׁטוּתָא הוּוּ נִסְבִּי לְגַרְמִיָּהוּ, בְּגִין דְּלֹא הוּוּ בְנֵי מְהִימְנוּתָא. מַה כְּתִיב בְּהוּ. וְטַחְנוּ בְּרַחֲמִים אוּ דְכוּ
בְּמַדוּכָה וְגו'. מָאֵן אֶטְרַח

